

Arrest

nr. 222 512 van 12 juni 2019
in de zaak X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 10 december 2018 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 26 juli 2018 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 18 december 2018 met referentnummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 april 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 mei 2019.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VERSTRAETEN, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster – die beschikt over een verblijfskaart, afgeleverd door de Italiaanse autoriteiten, geldig van 14 november 2016 tot 5 juli 2018 – wordt op 26 maart 2018 in het bezit gesteld van een aankomstverklaring, geldig tot en met 17 juni 2018.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging neemt op 26 juli 2018 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die verzoekster op 13 november 2018 ter kennis wordt gebracht, luidt als volgt:

[...]

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen de 7 (zeven) dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Artikel 7

() 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

(x) 2° in volgende gevallen :

[...]

de vreemdeling die houder is van een door één der Lidstaten afgegeven verblijfstitel, die langer in het Rijk verblijft dan de maximale duur van 90 dagen op een periode van 180 dagen voorzien in artikel 21, § 1, Uitvoeringsovereenkomst van Schengen of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd;

[...]

De aankomstverklaring (op basis van een geldig paspoort en een geldige Italiaanse verblijfskaart) van betrokkene was geldig tot 17/06/2018. Bijgevolg is het regelmatig verblijf van betrokkene nu verstreken."

Dit is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert in een enig middel onder meer een schending aan van 74/13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Zij verstrekt, na een theoretische uiteenzetting, volgende toelichting bij voormeld onderdeel van haar middel:

[...]

Uit de navolgende bespreking blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris bovenstaande verplichtingen en rechtsbeginselen met de voeten heeft getreden.

c)

Evenwel blijkt uit de wettelijke basis die aan de bestreden beslissing ten grondslag ligt, dat met een stereotype motivering geen genoegen kan genomen worden, aangezien een individuele beoordeling zich opdringt:

Zijn er in casu bepalingen in internationale verdragen die aan de betrokkene een voordeel opleveren?

Welke zijn de specifieke omstandigheden eigen aan het geval?

Zijn er humanitaire redenen die in rekening dienen gebracht te worden?

Zijn er minder verregaande oplossingen?

De verwerende partij kan zich aldus niet verbergen achter de zogenaamde gebonden bevoegdheid, aangezien uit de wettelijke bepalingen blijkt dat de verweerster bij het nemen van een bevel om het grondgebied te verlaten dient rekening te houden met internationale verplichtingen, het gezinsleven en de gezondheidstoestand van de betrokken persoon.

In de bestreden beslissing wordt hierover niet gemotiveerd en is de motiveringsplicht geschonden.

7.3.

Zoals reeds aangehaald moet de Dienst Vreemdelingenzaken bij het opleggen van een verwijderingsbeslissing rekening houden met de specifieke omstandigheden en meer bepaald met het gezinsleven en de gezondheidstoestand.

Dit is expliciet vervat in het artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet:

"Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land."

-7.3.1.

De bestreden beslissing van verwijdering (zie stuk 1) bevat weliswaar een motivering doch dit betreft een zeer summiere motivering.

Er staat enkel vermeld :

"De aankomstverklaring (op basis van een geldig paspoort en een geldige Italiaanse verblijfskaart) van betrokkene was geldig tot 17/06/2018. Bijgevolg is het regelmatig verblijf van betrokkene nu verstreken."

-7.3.2.

Het is duidelijk dat de Dienst Vreemdelingenzaken zeer stereotiep motiveert zonder in te gaan op de daadwerkelijke concrete omstandigheden die gekend zijn en die vervat zitten in het administratief dossier.

De persoonlijke situatie toont aan dat de verzoekster wel degelijk een werkelijk gezinsleven en familiaal leven heeft.

Dit kan niet ernstig ontkend worden, doch hierover werd er niets gemotiveerd

De verzoekster kan immers diverse elementen inroepen die aantonen dat zij wel degelijk beroep mag doen op het artikel 8 E.V.R.M., de artikelen 7 en 33 van het Handvest betreffende de grondrechten van de Europese Unie.

Effectief:

a)

De verzoekster is op datum van 08/07/2016 gehuwd te Soedan met de heer A.H.E., van Belgische nationaliteit (zie stuk 6).

De verzoekster legt verschillende foto's van het huwelijksfeest van 02/09/2017 voor (zie stuk 7). Het blijkt duidelijk dat het om de verzoekster en de heer H.E. gaat.

Op datum van 12/09/2017 werd het huwelijk door de rechtbank van Bahri Wasat, staat Khartoum bekrachtigd (zie stuk).

b)

De verzoekster kwam naar België en legde bij de gemeente Turnhout een aankomstverklaring af op basis van haar verblijfskaart in Italië en haar geldig Soedanees paspoort in maart 2018. Sindsdien woont ze onafgebroken samen met haar echtgenoot dhr. H.E. samen aan de [...]

c)

De echtgenoot van de verzoekster, dhr. H.E. was eerder gehuwd met een andere vrouw op datum van 20/03/2008 te 's Gravenhage (Nederland).

Sinds 09/03/2011 woonde hij echter feitelijk gescheiden van zijn eerste echtgenote.

De rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Turnhout sprak op datum van 09/06/2016 de echtscheiding uit op grond van artikel 229 § 3 B.W. (zie stuk 10).

Het duurde echter tot 17/02/2017 totdat de echtscheiding werd overgeschreven en in kracht van gewijsde is gegaan (zie stuk 11).

d)

De verzoekster en haar echtgenoot vroegen bij de stad Turnhout de erkenning van hun huwelijk aan.

De Ambtenaar van de burgerlijke stand van de stad Turnhout weigerde op datum van 27/02/2018 de erkenning met de volgende motivering:

"Geachte heer,

Betreffende volgende feiten:

- Huwelijk in Soedan met N.M.M.A. (8/07/2016);*
- Scheiding van eerdere echtgenote A.E.B.A. op (17/02/2017);*

Stad Turnhout besluit uw huwelijk niet te erkennen aangezien de Belgische wetgeving bigamie niet toelaat.

U kan tegen deze weigeringsbeslissing beroep aantekenen bij de rechtbank van eerste aanleg van Turnhout, bij eenzijdig verzoekschrift overeenkomstig artikel 27 van het Wetboek Internationaal Privaatrecht"

(zie stuk 12)

Het is voor de verzoekster dan ook zeer pijnlijk om vast te stellen dat de overschrijving van de echtscheiding zolang op zich liet wachten. Te meer het feit dat haar echtgenoot als sinds 2011 feitelijk gescheiden leefde van zijn ex-vrouw en dat het huwelijk in Soedan plaatsvond na het echtscheidingsvonnis.

Het is verder niet uit te sluiten dat naar Soedanees recht het huwelijk pas definitief wordt na de bekrachtiging door de rechtbank. Deze bekrachtiging vond plaats op 12/09/2017, waardoor het er dan onmogelijk sprake kan zijn van bigamie.

Gelet op de vaste rechtspraak van uw Raad, gaat de verzoekster niet verder in op de geldigheid van het huwelijk in België. Deze discussie zal beslecht worden voor de bevoegde rechtbank van eerste aanleg.

e)

Voorts doet de niet-erkenning van een huwelijk geen afbreuk aan het feit dat er een beschermenswaardig gezinsleven is.

Het betreft weldegelijk een waarachtige relatie:

- verzoekster is officieel gehuwd in Soedan;*
- verzoekster wenste haar huwelijk in België te laten erkennen;*

- verzoekster woont in België samen met dhr. H.E.

De verzoekster is op heden bovendien zwanger van dhr. H.E. (zie stuk 13)

De verzoekster en dhr. H.E. deden aangifte van de prenatale erkenning. Op datum van 03/10/2018 leverde de stad Turnhout een ontvangstbewijs af van de aangifte van de erkenning (zie stuk 14).

Op datum van 10/10/2018 kreeg de verzoekster kennis van het uitstel van aangifte van erkenning per aangetekend schrijven (zie stuk 15). De ambtenaar van de burgerlijke stand stelt de opmaak van de erkenningsakte uit tot ten laatste 03/01/2019.

De bevalling is uitgerekend voor eind december 2018. De verzoekster wordt opgevolgd door dr. L. Senten gynaecoloog van het AZ Turnhout. Gelet op haar administratieve situatie is de verzoekster niet verzekerd. De heer H.E. betaalde dan ook een voorschot 3.000,00 EUR voor bevalling uitgerekend op 26/12/2018. De verzoekster voegt ook het bewijs van betaling toe (zie stukken 16 en 17).

De verzoekster, op heden hoogzwanger, verkeert in de onmogelijkheid om te reizen. Er werd dus ook geen rekening gehouden met haar gezondheidstoestand.

Tenslotte wordt verzoekster binnenkort moeder van een Belgisch kind.

In de verwijderingsbeslissing - bijlage 13 - is er zelfs geen verwijzing naar het artikel 74/13 Vreemdelingenwet.

Er is in concreto geen rekening gehouden met de specifieke en humanitaire omstandigheden.

De motiveringsplicht is geschonden. [...]

2.2. Het door verzoekster geschonden geachte artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.”

2.3. Verzoekster betoogt dat verweerder in gebreke is gebleven rekening te houden met haar gezinsleven, waarbij zij erop wijst dat zij een relatie onderhoudt met een Belgische man, A.H.E., met wie ze gehuwd is in Soedan op 8 juli 2016 en dat zij zwanger is van hem. Verzoekster verschaft verduidelijking aangaande de reden waarom haar huwelijk in Soedan met deze Belgische man bij beslissing van 27 februari 2018 niet werd erkend door de ambtenaar van de burgerlijke stand. Ze wijst erop dat de rechtbank van eerste aanleg in Turnhout op 9 juni 2016 op grond van artikel 229,§ 3 van het Burgerlijk Wetboek de echtscheiding uitsprak tussen haar Belgische man en diens eerste vrouw met wie hij op 20 maart 2008 in het huwelijk getreden was. Verzoekster wijst erop dat de overschrijving van deze echtscheidingsakte pas geschiedde op 17 februari 2017. De ambtenaar van de burgerlijke stand was van oordeel dat op het ogenblik dat verzoekster en A.H.E. in het huwelijk traden in Soedan, het eerder huwelijk van A.H.E. met een andere vrouw nog niet ontbonden was. Verzoekster benadrukt dat het enkele gegeven dat het huwelijk niet werd erkend door de ambtenaar van de burgerlijke stand evenwel niet impliceert dat er geen sprake is van een beschermenswaardig gezinsleven. Verzoekster stelt in deze dat zij sinds haar aankomst in België in 2018 ononderbroken samenwoont met A.H.E. Verder verwijst zij ook naar de hangende procedure van prenatale erkenning van haar kind door deze Belgische man, waarbij de bevalling is uitgerekend eind december 2018.

2.4. Voor de invulling van het begrip gezinsleven zoals vermeld in artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet kan worden verwezen naar artikel 8 van het EVRM. Deze bepaling voorziet niet in een definitie van het begrip gezinsleven. De beoordeling of er al dan niet sprake is van een familie- of gezinsleven is in wezen een feitenkwestie die afhankelijk is van de aanwezigheid van effectief beleefde nauwe persoonlijke banden (EHRM 12 juli 2001, K. en T./Finland (GK), § 150; EHRM 2 november 2010, Şerife Yiğit/Turkije (GK), § 93). Een de facto relatie van een koppel kan onder de draagwijdte van het begrip ‘gezinsleven’ vallen. Hiertoe zullen een aantal relevante factoren worden onderzocht zoals de duur van hun relatie, eventuele samenwoning en de vraag of het koppel een engagement t.a.v. elkaar heeft aangetoond door het krijgen van kinderen of op een andere wijze (EHRM 18 december 1986, nr. 9697/12, Johnston v. Ierland, par. 56; EHRM 20 september 2002, nr. 50963/99, Al-Nashif v. Bulgarije, par. 112; EHRM 3 april 2012, nr. 42857/05, Van der Heijden v. Nederland, par.50; EHRM 2 november 2010, Şerife Yiğit/Turkije (GK), § 94).

2.5. In casu blijkt uit het administratief dossier dat verzoekster op 26 maart 2018 haar aankomst heeft gemeld bij de stad Turnhout. Op de aankomstverklaring wordt gesteld dat verzoekster verblijf houdt in de stad Turnhout, waarbij het adres wordt gespecificeerd. Het wordt niet betwist dat verzoekster sedert 2018 met A.H.E. samenwoont op het in de aankomstverklaring vermelde adres en dat ze op het ogen-

blik van het treffen van de bestreden beslissing zwanger is en dat er een prenatale erkenningsprocedure door A.H.E. hangende is. Er worden bij het verzoekschrift stukken gevoegd aangaande de zwangerschap en erkenningsprocedure, evenals stukken ter ondersteuning van het betoog aangaande het eerdere huwelijk van A.H.E. Deze stukken ondersteunen verzoeksters betoog dat de rechtbank van eerste aanleg te Turnhout de echtscheiding van A.H.E. met zijn vorige echtgenote heeft uitgesproken op 9 juni 2016 – aldus voorafgaand aan de voltrekking van het huwelijk met verzoekster op 8 juli 2016 – doch dat de overschrijving van de echtscheidingsakte pas geschiedde op 17 februari 2017. Dit zijn elementen die duiden op een gezinsleven tussen verzoekster en A.H.E. Verweerder had de betrokken stukken en informatie kunnen verzamelen door voor het treffen van de bestreden verzoekster te horen of de stad Turnhout te bevragen, quod non. Uit het administratief dossier blijkt dat verweerder de stad Turnhout pas bevrageert over verzoeksters situatie na het treffen van de bestreden beslissing.

2.6. Hoewel in artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet niet als dusdanig kan worden gelezen dat omtrent de hierin opgenomen elementen uitdrukkelijk dient te worden gemotiveerd in het bevel om het grondgebied te verlaten, dient wel minstens uit het administratief dossier te blijken dat verweerder bij de totstandkoming van het bevel om het grondgebied te verlaten met deze elementen rekening heeft gehouden (cf. RvS 23 mei 2017, nrs. 238.292 en 238.293). Uit een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt evenwel dat verweerder geen rekening heeft gehouden met het hierboven geschetste gezinsleven van verzoekster, dit in weersprek van het gestelde in artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet. Minstens kwam het verweerder toe te duiden in de bestreden beslissing of het administratief dossier waarom er geen sprake is van een gezinsleven in de zin van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet en er derhalve geen rekening mee moest worden gehouden, quod non.

2.7. Het verweer in de nota met opmerkingen doet hieraan geen afbreuk. Verweerder betoogt dat artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet enkel voorziet dat rekening moet worden gehouden met de hierin opgenomen elementen, doch dat er geen verplichting bestaat om dienaangaande een motivering te verschaffen. Zoals hierboven reeds gesteld, kan de Raad enkel opmerken dat er zich geen enkel stuk in het administratief dossier bevindt, waaruit blijkt dat verweerder rekening heeft gehouden met het gezinsleven van verzoekster voordat hij de bestreden beslissing trof. Waar verweerder nog stelt dat verzoekster niet aantoonde dat zij zich kan beroepen op de in artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet vervatte elementen, kan dit gelet op het gestelde in de punten 2.4 en 2.5. niet worden gevolgd. Verweerder baseert zich hiervoor op de weigering tot erkenning van het huwelijk door de ambtenaar van de burgerlijke stand en het gebrek aan inschrijving van de prenatale erkenning van verzoeksters kind door A.H.E. Dit alles verhindert niet dat er sprake is van een de facto relatie tussen verzoekster en A.H.E. In deze wijst de Raad er nog op dat in de weigeringsbeslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand de oprechtheid van de huwelijksband tussen verzoekster en haar Belgische echtgenoot als dusdanig niet in twijfel wordt getrokken en dat de prenatale erkenningsprocedure van het kind nog hangende is. Zoals in punt 2.5. reeds werd uiteengezet, heeft verzoekster bovendien in haar verzoekschrift concrete feitelijke elementen aangegeven die wijzen op een gezinsleven met A.H.E. Zoals reeds eerder gezegd, had verweerder de betrokken stukken en informatie kunnen verzamelen door voor het treffen van de bestreden beslissing verzoekster te horen of de stad Turnhout te bevragen, quod non. In het licht van de omstandigheden van de zaak kan verweerder er zich in de nota met opmerkingen niet mee vergenoegen zonder meer te stellen dat niet is aangetoond dat er sprake is van een gezinsleven. Het kwam minstens aan verweerder toe om bij de totstandkoming van de bestreden beslissing concreet te onderzoeken of er – gelet op al de feitelijke omstandigheden van de zaak – in casu een gezinsleven kon worden aangenomen, quod non in casu.

2.8. Gelet op bovenstaande heeft verzoekster aangetoond dat verweerder in gebreke is gebleven rekening te houden met haar gezinsleven, zodat een schending van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet is aangetoond. Dit onderdeel van het middel is gegrond. Aangezien dit leidt tot de nietigverklaring van het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten, is er geen noodzaak tot onderzoek van de overige in het onderzochte middel aangehaalde bepalingen of beginselen (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

3. Korte debatten

Verzoekster heeft in haar enig middel een gegrond onderdeel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, is de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot

nietigverklaring, zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak te worden gedaan over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 26 juli 2018 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juni tweeduizend negentien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA